

Πόσο σοβαρό είναι να ονομάζεται μεταρρύθμιση στη Διοίκηση η δυνατότητα μετάταξης 10 υπαλλήλων μη πανεπιστημιακής εκπαίδευσης σε ολόκληρη την Περιφέρεια Κρήτης, που αν τυχόν προκύψουν 9, τότε ουδέν πρόβλημα, δεν αλλάζει τίποτα, ούτε γάτα ούτε ζημιά.

Πόσο βοηθούν, ιδιαίτερα σήμερα, την ανασυγκρότηση της Αυτοδιοίκησης οι καταλήψεις των καταστημάτων της Περιφέρειας;

Με τέτοια νομοθετήματα και τέτοιες αντιδράσεις η κρίση βαθαίνει, η κοινωνία διχάζεται και η Δημόσια Διοίκηση απαξιώνεται περισσότερο.

Η ΜΙΑ ΚΡΗΤΗ προτείνει στην ηγεσία της Περιφέρειας μια πολιτική αντίδραση που κοιτάει το μέλλον με τρόπο σύγχρονο και δίκαιο. Αν εκτιμά ότι πρόκειται για απαρχή απολύσεων που παραβιάζουν την αυτοτέλεια της Αυτοδιοίκησης και ότι όλα αυτά γίνονται στο όνομα της εξοικονόμησης πόρων ας δηλώσει στο Υπουργείο ότι υπερκαλύπτει την προβλεπόμενη εξοικονόμηση με οικειοθελή μείωση των αποζημιώσεων των αιρετών, μείωση που θα αφορά όλους τους αιρετούς, τις μηνιαίες αποζημιώσεις Περιφερειάρχη, Αντιπεριφερειαρχών, Προέδρου Περιφερειακού Συμβουλίου, αλλά και τις αποζημιώσεις των απλών συμβούλων για τη συμμετοχή τους σε συμβούλια και επιτροπές.

Μια τέτοια αντίδραση θα συμβάλλει να εστιάσουμε στα πραγματικά προβλήματα της Διοίκησης, να βελτιώσουμε τη σχέση αιρετών - υπαλλήλων προς όφελος της κοινωνίας και να αναδείξουμε την δυνατότητα συμβολής της Αυτοδιοίκησης στην υπέρβαση της κρίσης.

Η αναγκαία ανασυγκρότηση της Διοίκησης επιχειρείται δυστυχώς με λαθεμένο τρόπο. Εστιάζει στη μείωση του αριθμού των υπαλλήλων, που μέχρι χθες δεν τον ξέραμε και αγνοεί τα διαρθρωτικά της προβλήματα. Είναι αποπροσανατολιστικό να παίζεται η κολοκυθιά με τα νούμερα συνταξιοδοτήσεων - προσλήψεων και να μην συζητάμε καθόλου την ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχονται για την εξυπηρέτηση των πολιτών και για την αποδοτικότητα των έργων σ' όλες τους τις φάσεις, προγραμματισμός, σχεδιασμός, παρακολούθηση, ολοκλήρωση, συντήρηση. Είναι υποκριτικά τα μεγάλα λόγια για την σημασία της Αυτοδιοίκησης και την πάταξη της γραφειοκρατίας όταν συντηρείται ως παράλληλος θεσμός η Αποκεντρωμένη Διοίκηση. Είναι λάθος να τσακωνόμαστε για το πόσοι θα απολυθούν και να μη προωθούμε σύγχρονα οργανογράμματα, με αξιολόγηση, αξιοκρατία, διαφάνεια και κυρίως με διακριτή σχέση αιρετών που αποφασίζουν και υπαλλήλων που απερίσπαστοι από πολιτικές παρεμβάσεις εργάζονται αποδοτικά και αμείβονται ανάλογα. Είναι λάθος να προτάσσουμε τις διαθεσιμότητες και τις εφεδρείες και να μην εστιάζουμε στην πάταξη της διαφθοράς. Είναι λάθος να ερωτοτροπούμε με την ιδιωτικοποίηση θεμελιωδών τομέων του Δημοσίου, μέχρι και για Εφορίες ΑΕ ακούμε, και να μην μελετάμε την επιτυχημένη εμπειρία των ΚΕΠ για να τη γενικεύσουμε. Είναι λάθος να επικεντρώνουμε τη συζήτηση στην ελάχιστη εξοικονόμηση που θα προκύψει μέσα από απολύσεις και να μη βλέπουμε την μεγάλη σπατάλη που συνεπάγονται τα εκατοντάδες ημιτελή έργα, που επιλέγονται χωρίς πρόγραμμα, με χαμηλό δείκτη συνέργειας και αποδοτικότητας. Είναι ολέθριο να προωθούμε με fast track διαδικασίες ανερμάτιστα έργα και να αφήνουμε τελματωμένα τα χωροταξικά εργαλεία που είναι απαραίτητα για την ανάδειξη των συγκριτικών μας πλεονεκτημάτων. Είναι αποπροσανατολιστικό να κυριαρχεί ως αξία η απορροφητικότητα και η συνεχής διεκδίκηση περισσότερων πόρων και προσωπικού και να υποτιμώνται ο έλεγχος, η αποτελεσματικότητα, η αποδοτικότητα.

Αυτές τις παθογένειες φιλοδοξούμε να αναδείξουμε με την πρόταση μας. Σ΄ αυτές πρέπει να αναζητηθεί η παραλυσία του κράτους, που αντί να υπηρετεί την κοινωνία την ταλαιπωρεί, αντί να αξιοποιεί τους πόρους, τους διασπαθίζει, όπως αδιόρθωτα το κάνει επί ένα τέταρτο του αιώνα με τα κοινοτικά κονδύλια.

Σε ένα τέτοιο πλαίσιο αλλαγών της Διοίκησης, η δυνατότητα μετακίνησης όλων των υπαλλήλων ανάλογα με τις ανάγκες θα ήταν αναμφίβολα θετικό μέτρο. Έτσι όμως όπως προωθείται σήμερα, ως ένας ελάσσονος σημασίας συμβιβασμός ανάμεσα στις παράλογες τιμωρητικές απαιτήσεις της Τρόικας και στην προσπάθεια της Κυβέρνησης να αποφύγει τις απολύσεις, φοβούμαστε πως δεν θα βοηθήσει.

Σητεία, Τετάρτη, 21 Νοεμβρίου 2012